

سلامی

۱۰۳۸۴۶

دانشگاه پیام نور - کتابخانه مرکزی
بخش نشریات

QA	شماره ثبت
۶۵۹	شماره صدور
۸۶/۲۵	شماره ورود

دانشگاه پیام نور
دانشکده علوم
گروه ریاضی

محاسبه $\text{Exp}(A)$ بوسیله تبدیل لاپلاس و روش‌های فضای کریف

پایان‌نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد
در رشته ریاضی کاربردی

کتابخانه مرکزی
دانشگاه پیام نور
تبریز

مؤلف:

محمد مولائی ناولیقی

۱۳۸۷ / ۲ / ۱۱

استاد راهنما:

دکتر محمد یعقوب رحیمی اردبیلی (دانشگاه تبریز)

مهر ۱۳۸۵

۱۰۳۸۶

دانشگاه پیام نور
پی
بسمه تعالی

تاریخ
شماره
پوست

تصویب نامه پایان نامه

پایان نامه تحت عنوان: محاسبه $\exp(A)$ بوسیله تبدیل لاپلاس و روش های فضای کریلف

که توسط محمد مولائی ناولیقی تهیه و به هیأت داوران ارائه گردیده است مورد تأیید می باشد.

تاریخ دفاع: ۸۵/۰۷/۲۶
نمره: ۱۹ - نمره -
درجه ارزشیابی: عالی

اعضای هیأت داوران:

نام و نام خانوادگی	هیأت داوران	مرتبه علمی	امضاء
۱- دکتر محمد یعقوب رحیمی اردبیلی	استاد راهنما	استاد	
۲- —	استاد راهنمای همکار یا مشاور	—	—
۳- دکتر میرکمال میرنیا	استاد ممتحن	دانشیار	
۴- دکتر مهدی صحت خواه	نماینده گروه آموزشی	استادیار	

(نمونه تصویب نامه پایان نامه)

تقدیم به :

پدر عزیز و مادر مهربانم

تقدیر و تشکر:

حمد و سپاس خداوند را که مرا در مسیر کسب علم و دانش و در تمام مراحل زندگی مورد لطف و عنایت خود قرار داده است. با عنایت به حدیث شریفه «من لم یشکر المخلوق لم یشکر الخالق» لازم می دانم از زحمات کسانی که مرا در مسیر زندگی و کسب علم و دانش یاری داده اند تشکر کنم. از پدر بزرگوارم و مادرمهربانم که در تمام مراحل زندگی یار و یاور من بوده اند کمال تشکر را دارم. از برادر عزیز و خواهران عزیزم و خانواده هایشان سپاسگزاری می کنم. همچنین از دایه عزیزم جناب آقای حسین قاسمی که در تمام مراحل تحصیل یاور و راهنمای من بوده اند قدردانی می کنم. لازم می دانم از استاد راهنمای عزیزم جناب آقای دکتر محمد یعقوب رحیمی اردبیلی تشکر کنم که هم در دوره کارشناسی ارشد و هم در تهیه این پایان نامه زحمات زیادی را متحمل شده اند.

از جناب آقای دکتر میر کمال میرنیا که هم در دوره کارشناسی ارشد زحمات زیادی را متحمل شده و همچنین زحمت داوری این پایان نامه را بر عهده گرفتند کمال تشکر را دارم.

در پایان بر خود لازم می دانم از زحمات اساتید گرانقدر آقایان دکتر جدیری، دکتر ایواز و دکتر صحت خواه مدیر محترم گروه ریاضی دانشگاه پیام نور و خانم سیار مسئول تحصیلات تکمیلی دانشگاه پیام نور تشکر و قدردانی کنم.

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۱	مقدمه
	فصل اول : مفاهیم مقدماتی و پیشینه پژوهش
۲	۱-۱ تعاریف اساسی مربوط به ماتریس ها
۳	۲-۱ فضای برداری
۵	۳-۱ ترکیبهای خطی و پایه ها
۶	۴-۱ دستگاه معادلات خطی
۶	۵-۱ حاصلضرب نقطه ای
۸	۶-۱ معکوس ماتریس های مربعی
۸	۷-۱ دترمینان ماتریس بلوک قطری
۹	۸-۱ مقادیر ویژه و بردارهای ویژه یک ماتریس
۱۰	۸-۱-۱ زیر فضای حاصل از یک ماتریس
۱۲	۹-۱ تبدیلات خطی و ماتریس های قطری شدنی
۱۳	۱۰-۱ تبدیل لاپلاس
۱۵	۱۱-۱ انتگرال پیچشی
۱۶	۱۲-۱ تابع گاما
	فصل دوم : روشهای سری توانی و روش پاتزر برای محاسبه e^A
۱۸	۱-۲ حسابان توابع ماتریسی

۱-۱-۲ سری های نامتناهی ماتریس ها

۱۸

۲-۲ ماتریس نمایی

۲۰

۳-۲ معادله دیفرانسیلی که e^{At} جواب آن است

۲۰

۴-۲ قضیه یکتایی برای معادله دیفرانسیل ماتریسی $F'(t) = AF(t)$

۲۱

۵-۲ قانون توانها برای ماتریس های نمایی

۲۲

۶-۲ قضایای وجود و یکتایی برای دستگاههای خطی همگن با ضرایب ثابت

۲۲

۷-۲ محاسبه e^{At} در موارد خاص

۲۳

۸-۲ روش پاتزر برای محاسبه e^{At}

۲۷

۹-۲ روشهای دیگر برای محاسبه e^{At} در موارد خاص

۳۰

فصل سوم : روش مقدار ویژه - بردار ویژه برای محاسبه e^{At}

۳۳

۱-۳ بدست آوردن e^{At} بوسیله مقادیر ویژه A

۳۵

۲-۳ مقادیر ویژه مختلط

۳۷

۳-۳ مقادیر ویژه تکراری

۴۴

۴-۳ ماتریس اساسی جوابها ، e^{At}

۴۷

۵-۳ دستگاههای خطی غیر همگن با ضرایب ثابت

۴۹

۶-۳ دستگاههای خطی عمومی $Y'(t) = p(t)Y(t) + Q(t)$

فصل چهارم : محاسبه e^{At} بوسیله تبدیل لاپلاس و روشهای فضای کرلیف

۵۲

۱-۴ مدل سازی در فضای حالت

۵۲

۱-۱-۴ مقایسه نظریه نوین و نظریه کلاسیک کنترل

۵۳	۲-۴ حل معادلات مستقل از زمان
۵۴	۳-۴ کاربرد تبدیل لاپلاس در حل معادلات حالت همگن
۵۶	۴-۴ خواص ماتریس گذر حالت
۵۷	۵-۴ حل معادلات حالت ناهمگن
۵۸	۶-۴ روش تبدیل لاپلاس برای حل معادلات ناهمگن
۵۹	۷-۴ چند جمله ای کمینه
۶۶	۸-۴ روشهای فضای کرلیف
۶۷	۱-۸-۴ زیر فضاهای کرلیف
۶۷	۲-۸-۴ روش آرنولدی : ساختن پایه متعامد برای زیر فضاهای کرلیف
۶۸	۹-۴ روش کرلیف
۷۱	۱-۹-۴ روش لوریبر
	فصل پنجم : کاربردها ، نتایج و بحث
۷۳	۱-۵ کاربردهای اعمال شده در معادلات دیفرانسیل خطی
۷۹	۲-۵ مثالهای عددی و تحلیل پایداری
۸۱	۱-۲-۵ روش سری توانی برای محاسبه e^A
۸۲	۲-۲-۵ تقریب پاد

فهرست اشکال

صفحه

۷۵

۷۶

۷۹

شکل

شکل ۱-۵

شکل ۲-۵

شکل ۳-۵

دانشگاه پیام نور

نام خانوادگی دانشجو: مولائی ناولیقی	نام: محمد
عنوان پایان نامه: محاسبه $Exp(A)$ بوسیله تبدیل لاپلاس و روشهای فضای کریلف	
استاد راهنما: دکتر محمد یعقوب رحیمی اردبیلی	
مقطع تحصیلی: کارشناسی ارشد	رشته: ریاضی کاربردی (گرایش آنالیز عددی)
دانشگاه: پیام نور مرکز تبریز	دانشکده: علوم ریاضی
واژه های کلیدی: ماتریس، نمایی، تبدیل لاپلاس، فضای کریلف، فضای حالت	
<p>چکیده پایان نامه: در این پایان نامه معادلات دیفرانسیل خطی را مورد مطالعه و بررسی قرار داده - ایم و برای حل این معادلات نیاز به محاسبه e^{At} پیدا می کنیم که انواع روشهای محاسبه e^{At} را جمع آوری کرده و در این پایان نامه آورده ایم و چگونگی به کارگیری آنها را برای حل دستگاه معادلات دیفرانسیل خطی مورد بررسی قرار داده ایم و روش تبدیل معادلات دیفرانسیل خطی مرتبه n را به دستگاه معادلات دیفرانسیل خطی شرح داده ایم. این پایان نامه مفاهیم جبر خطی را در معادلات دیفرانسیل خطی مرتبه n ام، با تاکید خاصی بر معادلات با ضرایب ثابت به مورد اجرا می گذارد. برای بحث در مورد دستگاههای معادلات دیفرانسیل از حسابان ماتریسی استفاده می شود. این پایان نامه بر ماتریس نمایی که خواص آن بوسیله عمل و عکس العمل متقابل بین جبر خطی و حسابان ماتریسی حاصل می شود تاکید می کند.</p>	

مقدمه

بسیاری از مسائل فیزیکی، اقتصادی، بیولوژیکی منجر به حل معادله دیفرانسیل به فرم $x'(t) = Ax(t)$ می شود که جواب این معادله دیفرانسیل به فرم $x(t) = e^{At}x(0)$ می باشد که در آن A یک ماتریس $n \times n$ است. مساله اصلی در این جا منجر به محاسبه e^{At} می شود. در این پایان نامه ما انواع روشهای محاسبه e^{At} را بررسی می کنیم. در فصل دوم این پایان نامه روشهای سری توانی و روش پاتزر را برای محاسبه e^{At} مورد بررسی قرار داده ایم. برای این کار از حسابان توابع ماتریسی بهره جسته ایم. در فصل سوم با استفاده از مقادیر ویژه و بردارهای ویژه روش محاسبه e^{At} را مورد بررسی قرار داده ایم. چگونگی بکارگیری آن زمانی که مقدار های ویژه تکراری باشند را شرح داده ایم و خواص ماتریس اساسی جوابها را مورد مطالعه قرار داده ایم و حل معادله دیفرانسیل غیر همگن را توضیح داده ایم.

در فصل چهارم کاربردهایی از آن در مهندسی کنترل را توضیح داده ایم، روش تبدیل لاپلاس را برای محاسبه e^{At} بررسی کرده ایم. سیستم های حالت را تعریف کرده، مدل سازی در فضای حالت و خواص ماتریس گذر حالت را شرح داده ایم. در ادامه روش درون یابی سیلوستر برای محاسبه e^{At} را آورده ایم. چون در اغلب موارد برای محاسبه e^A نیاز به مقادیر ویژه A داریم روش بدست آوردن مقادیر ویژه ماتریس A را به روش کرلیف و لوریر توضیح داده ایم. در این پایان نامه استفاده از قضیه وجود - یکتایی در مطالعه معادلات دیفرانسیل خطی به تصویر کشیده شده است. این پایان نامه ماتریس های نمایشی را در جبر خطی توسعه می بخشد و از آنها برای مطالعه دستگاههای معادلات دیفرانسیل خطی استفاده می کند. در فصل پنجم چگونگی تبدیل معادله دیفرانسیل مرتبه n را به دستگاه معادلات دیفرانسیل خطی شرح داده ایم و چند مثال کاربردی از سیستم های حالت را مورد بررسی قرار داده ایم و در نهایت روشهای عددی را برای محاسبه e^A و تحلیل پایداری آن آورده ایم و در ضمیمه نیز استفاده از نرم افزار متمتیکا برای محاسبه e^A را آورده ایم.

این پایان نامه برگرفته از مجله SIAM تحت عنوان

Cleve Moler and Charles Van Loan, Siam Review, Nineteen Dubious ways to compute the Exponential of a Matrix, Twenty – Five Years Later, Volume 45, Number 1, March 2003

که عنوان اصلی پایان نامه عبارتست از

Computation of Exponential of a Matrix by Laplace transformation and Krylov Space methods .

فصل اول:

مفاهیم مقدماتی و پیشینه پژوهش

۱-۱ تعاریف اساسی مربوط به ماتریسها:

تعریف ماتریس: ماتریس $m \times n$ مانند A را به صورت مجموعه مرتبی از mn عدد حقیقی (یا مختلط) a_{ij} که به صورت

$$A = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2n} \\ \cdot & \cdot & \cdot & \cdot \\ \cdot & \cdot & \cdot & \cdot \\ a_{m1} & a_{m2} & \dots & a_{mn} \end{bmatrix}$$

نوشته می شود تعریف می کنیم که در آن a_{ij} را درایه های ماتریس گویند و درایه a_{ij} در سطر i ام و ستون j ام ماتریس A قرار دارد. و ماتریس A را به ابعاد $m \times n$ گویند. گاهی اوقات برای راحتی ماتریس A را به صورت $A = (a_{ij})_{m \times n}$ نشان می دهند. اگر $m=n$ در این صورت ماتریس A را ماتریس مربعی با بُعد n گوئیم.

در ماتریس مربعی A درایه های $a_{11}, a_{22}, \dots, a_{nn}$ را درایه های قطری گویند.

یک بردار ستونی عبارتست از ماتریسی که فقط شامل یک ستون باشد مثلاً ماتریس $x = [x_1, x_2, \dots, x_m]^T$ که با بعد $m \times 1$ است معمولاً چنین برداری را با x نشان می دهند.

یک بردار سطری عبارتست از ماتریسی که فقط یک سطر دارد که با بعد $1 \times n$ است. مانند $y = [y_1, \dots, y_n]$ مجموعه تمامی بردارهای ستونی n بعدی را یک فضای n بعدی گویند.

ماتریس صفر: ماتریس $m \times n$ را که تمام درایه های آن صفر باشند ماتریس صفر گویند و آن را با $O_{m \times n}$ یا O نشان می دهند.

تساوی دو ماتریس: دو ماتریس را مساوی گویند هرگاه ابعاد آنها مساوی بوده و درایه های نظیر به نظیر آنها مساوی باشند.

$$\text{ماتریس همانی: ماتریس } I = (\delta_{ij})_{n \times n} \text{ را که در آن } \delta_{ij} = \begin{cases} 1 & i = j \\ 0 & i \neq j \end{cases} \text{ را ماتریس همانی گویند. ماتریس}$$

$$AI = IA = A \quad \text{همانی } I \text{ عضو خنثی عمل ضرب ماتریس ها است. یعنی}$$

مجموعه تمام ماتریسهای حقیقی (یا مختلط) $n \times m$ یک فضای برداری تشکیل می دهند که آن را با $R^{n \times m}$ یا $C^{n \times m}$ نشان می دهیم.

ترانهاده ماتریس: ترانهادهٔ ماتریس A را با A^T نشان می‌دهیم. هرگاه $A = (a_{ij})_{m \times n}$ آنگاه $A^T = (a_{ji})_{n \times m}$.
تعریف: ماتریس A را متقارن گویند هر گاه $A^T = A$.

تعریف ماتریس ترا نهاده مزدوج: اگر A ماتریسی با درایه‌های مختلط باشد آنگاه ماتریس ترانهاده مزدوج A را با A^* نشان داده و به صورت زیر تعریف می‌کنند.

$$A^* = \overline{A}^t$$

که در آن \overline{A} ماتریسی است که درایه‌های آن مزدوج مختلط درایه‌های ماتریس A هستند.

تعریف ماتریس هرمیتی: ماتریس مربعی A را هر میتی گویند هر گاه $A = A^*$.

تعریف: ماتریس $A = (a_{ij})_{m \times n}$ را بالا مثلثی (اکید) گویند هرگاه برای $i \geq j$ داشته باشیم $a_{ij} = 0$ و پایین

مثلثی (اکید) گویند هرگاه برای $i < j$ داشته باشیم $a_{ij} = 0$.

تعریف: ماتریس مربعی A را قطری گویند هرگاه برای هر $i \neq j$ داشته باشیم $a_{ij} = 0$ و آن را با نماد $A = \text{dig}(a_{11}, a_{22}, \dots, a_{nn})$ نشان می‌دهند.

مجموع درایه‌های روی قطر اصلی ماتریس $A = (a_{ij})_{n \times n}$ را با $\text{trac}(A)$ نشان می‌دهند، یعنی

$$\text{trac}(A) = \sum_{i=1}^n a_{ii}$$

وارون ماتریس: برای ماتریس مربعی A اگر ماتریسی مربعی مانند B چنان موجود باشد که $AB = BA = I$ آنگاه A را وارون پذیر گویند و B را وارون A گویند. وارون A را با A^{-1} نشان می‌دهند.

اگر A وارون پذیر باشد آن را غیرتکین (نامنفرد) می‌گویند. در غیر این صورت آن را منفرد گویند. اگر A غیرتکین (نامنفرد) باشد آنگاه A^{-1} منحصر به فرد است.

اگر A, B غیر تکین (نامنفرد) باشند، آنگاه AB و λA ($\lambda \neq 0$) و A^T نیز نامنفردند و داریم:

$$(AB)^{-1} = B^{-1}A^{-1}$$

$$(\lambda A)^{-1} = \lambda^{-1}A^{-1}$$

$$(A^T)^{-1} = (A^{-1})^T$$

۱-۲ فضای برداری

در مطالعهٔ سیستم‌های خطی، فضاهاى برداری را به روی یک میدان تعریف می‌کنیم.

تعریف: میدان از مجموعه‌ای از عناصر به نام اسکالرها همراه با دو عمل جمع و ضرب تشکیل شده که شرایط زیر را

برآورده سازد.

۱- برای هر دو اسکالر α, β در F یک عنصر $\alpha + \beta$ در F وجود داشته که مجموع α و β نامیده شده و همچنین یک عنصر $\alpha\beta$ که حاصلضرب α و β نامیده می‌شود وجود دارد.

۲- برای هر سه اسکالر α, β, γ در F داریم

$$\alpha + \beta = \beta + \alpha$$

و

$$\alpha\beta = \beta\alpha$$

(۱) قوانین جابجایی

(ii) قوانین شرکت پذیری $(\alpha\beta)\gamma = \alpha(\beta\gamma)$ و $(\alpha + \beta) + \gamma = \alpha + (\beta + \gamma)$

(iii) قوانین توزیع پذیری $\alpha(\beta + \gamma) = (\alpha\beta) + (\alpha\gamma)$

F-۳ یک عنصر نشان داده شده با o و یک عنصر نشان داده شده با 1 دارد به گونه ای که به ازای هر اسکالر α در F ، $\alpha + o = \alpha$ و همچنین $\alpha \times 1 = \alpha$.

F-۴ برای هر عنصر α در F یک عنصر مانند β وجود دارد که $\alpha + \beta = o$.

F-۵ برای هر عنصر α در F (که عنصر o نمی باشد) یک عنصر γ وجود دارد که $\alpha\gamma = 1$.

تعریف: فضای برداری V به روی میدان F مجموعه ای از بردارهاست که می توانند با هم جمع شده و در اسکالرهایی عضو میدان F ضرب گردند به گونه ای که حاصل جمع بردارها و حاصلضرب بردار در اسکالر نیز عضو V بوده و شرایط زیر را بر آورده سازند.

(۱) برای عناصر w, u, v عضو V داریم $(u + v) + w = u + (v + w)$

(۲) یک عنصر v نشان داده شده با o وجود دارد که برای هر عنصر u عضو V ، داریم $o + u = u + o = u$

$o + u = u + o = u$

(۳) برای یک عنصر داده شده u در V ، یک عنصر $-u$ در V به گونه ای وجود دارد که $u + (-u) = o$

$u + (-u) = o$

(۴) برای کلیه عناصر u, v عضو V داریم $u + v = v + u$

$u + v = v + u$

(۵) برای هر α, β در میدان F و هر بردار v در V داریم $(\alpha\beta)v = \alpha(\beta v)$ ، $(\alpha + \beta)v = \alpha v + \beta v$

$(\alpha\beta)v = \alpha(\beta v)$ ، $(\alpha + \beta)v = \alpha v + \beta v$

(۶) برای هر α در میدان F و بردارهای u, v در V داریم $\alpha(u + v) = \alpha u + \alpha v$

$\alpha(u + v) = \alpha u + \alpha v$

(۷) برای هر u در V داریم $1 \cdot u = u$

$1 \cdot u = u$

(که در آن 1 عنصر واحد در F است.)

تعریف: فضای برداری V به روی میدان F را در نظر بگیرید. اگر M زیر مجموعه ای از V باشد آنگاه M را یک زیر فضا از V به روی میدان F گویند اگر M تحت عملیات V یک فضا به روی میدان F تشکیل دهد.

تعریف: به هر بردار X در فضای برداری R^n می توان یک عدد حقیقی نسبت داد که این عدد را با $\|X\|$ نشان داده و آن را نرم X می نامند. اگر در شرایط زیر صدق کند.

الف) $\|X\| \geq 0$ و $\|X\| = 0$ اگر و فقط اگر $X = 0$

ب) برای هر عدد حقیقی α و هر بردار X ، $\|\alpha X\| = |\alpha| \|X\|$

ج) برای هر دو بردار دلخواه X و Y ، $\|X + Y\| \leq \|X\| + \|Y\|$

در واقع نرم برداری نگاشتی از فضای n بعدی به اعداد حقیقی است به طوریکه در شرایط بالا صدق کند.

تعریف نرم p - یک بردار: نرم p - یک بردار عبارت است از:

$$\|X\|_p = \left(\sum_{i=1}^n |x_i|^p \right)^{\frac{1}{p}}$$

همچنین نرم بی نهایت به صورت زیر تعریف می شود.

$$\|X\|_{\infty} = \max |x_i| \quad i = 1, 2, \dots, n$$

تعریف: فرض کنید A ماتریسی $n \times n$ باشد، M_{ij} را ماتریسی $(n-1) \times (n-1)$ حاصل از حذف سطر i ام و ستون j ام ماتریس می گیریم و آن را i امین کهاد ماتریس A می نامیم.

تعریف: همسازه (همعامل) i ام یک ماتریس $A_{n \times n}$ که با A_{ij} نشان داده می شود عبارت است از:

$$A_{ij} = (-1)^{i+j} |M_{ij}|$$

تعریف: فرض کنیم A یک ماتریس $n \times n$ باشد. الحاقی A به نمایش $adj A$ یک ماتریس $n \times n$ با تعریف زیر است

$$(adj A)_{ij} = cof A_{ji}$$

که در آن $cof A_{ji}$ همعامل A_{ji} در $|A|$ است.

قضیه ۱-۲-۱ اگر M_1, M_2, \dots, M_n زیر فضاهای فضای برداری V باشند آنگاه $M_1 \cap M_2 \cap \dots \cap M_n$ (اشتراک کلیه زیر فضاها) نیز یک زیر فضا از V خواهد بود. [۲]

۱-۳ ترکیبهای خطی و پایه ها

تعریف: اگر v_1, v_2, \dots, v_n بردارهای متعلق به فضاهای برداری V و اسکالرهای $\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n$ متعلق به میدان F باشند. آنگاه بردار u در V را که به صورت زیر

$$u = \alpha_1 v_1 + \alpha_2 v_2 + \dots + \alpha_n v_n \quad (1-3-1)$$

تعریف می شود ترکیب خطی از v_1, v_2, \dots, v_n می نامند.

تعریف: فضاهای برداری V به روی میدان F را در نظر بگیرید. گوئیم که این فضا توسط بردارهای v_1, v_2, \dots, v_n تنیده شده است اگر کلیه این بردارها متعلق به V بوده و بتوان هر بردار $u \in V$ را به صورت ترکیب خطی از این بردارها نوشت. همچنین فضای تنیده شده توسط بردارهای v_1, v_2, \dots, v_n را به صورت $SP\{v_1, v_2, \dots, v_n\}$ نمایش می دهند.

تعریف: بردارهای v_1, v_2, \dots, v_n متعلق به فضای برداری V را وابسته خطی گویند اگر اسکالرهای $\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n$ در میدان F چنان وجود داشته باشند که تمامی آنها 0 نبوده و رابطه زیر برقرار باشد.

$$\alpha_1 v_1 + \alpha_2 v_2 + \dots + \alpha_n v_n = 0 \quad (2-3-1)$$

در غیر اینصورت آنها را مستقل خطی می نامند. بنابراین بردارهای v_1, v_2, \dots, v_n را مستقل خطی گویند. اگر فقط اگر در تساوی (۲-۳-۱) نتیجه شود $\alpha_1 = \alpha_2 = \dots = \alpha_n = 0$.

۴-۱ دستگاه معادلات خطی

دستگاه معادلات خطی زیر را در نظر بگیرید .

$$\begin{cases} a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + \dots + a_{1n}x_n = y_1 \\ a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + \dots + a_{2n}x_n = y_2 \\ \cdot \\ \cdot \\ \cdot \\ a_{m1}x_1 + a_{m2}x_2 + \dots + a_{mn}x_n = y_m \end{cases} \quad (1-4-1)$$

که در آن a_{ij} ها و y_i ها عناصر میدان F فرض شده اند. x_i های نامعلوم نیز در همان میدان F قرار دارند. می توان این معادلات را به صورت ماتریسی زیر نوشت .

$$Ax = y \quad (2-4-1)$$

که در آن

$$A = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2n} \\ \cdot & \cdot & \dots & \cdot \\ \cdot & \cdot & \dots & \cdot \\ a_{m1} & a_{m2} & \dots & a_{mn} \end{bmatrix}, \quad x = \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \cdot \\ \cdot \\ x_n \end{bmatrix}, \quad y = \begin{bmatrix} y_1 \\ y_2 \\ \cdot \\ \cdot \\ y_m \end{bmatrix}$$

A یک ماتریس $m \times n$ و x بردار $n \times 1$ و y بردار $m \times 1$ است. عدد صحیح m می تواند بزرگتر یا مساوی یا کوچکتر از عدد صحیح n باشد. در رابطه با دستگاه معادلات خطی بالا دو سؤال مطرح است. نخست وجود پاسخ و سپس تعداد پاسخهای دستگاه. به عبارت دیگر برای A و y داده شده آیا برداری مانند x وجود دارد که رابطه (۱-۴-۲) را برقرار سازد. واگر چنان برداری وجود دارد. تعداد بردارهای مستقل خطی که این رابطه را برقرار می سازند چه مقداری است.

۵-۱ حاصلضرب نقطه ای

حاصلضرب نقطه ای یا حاصلضرب اسکالری دو بردار در فضای n بعدی به صورت زیر معرفی می گردد .

تعریف: اگر $A = (a_1, a_2, \dots, a_n)$ و $B = (b_1, b_2, \dots, b_n)$ دو بردار در R^n باشند آنگاه حاصلضرب نقطه ای آنها که با علامت $A \cdot B$ مشخص می گردد بوسیله تساوی

$$A \cdot B = \sum_{k=1}^n a_k b_k$$

تعریف می گردد .

تعریف: دو بردار A, B در R^n برابر خوانده می شوند اگر مؤلفه های مشابه آنها یکسان باشند. به عبارتی ،

$A = B$ و $B = (b_1, b_2, \dots, b_n)$ تساوی برداری $A = B$ ، دقیقاً با تساویهای اسکالری زیر یکسان است .

$$a_1 = b_1, a_2 = b_2, \dots, a_n = b_n$$

جمع $A+B$ که به صورت بردار تعریف می گردد از حاصل جمع مؤلفه های نظیر به نظیر حاصل می شود .

$$A + B = (a_1 + b_1, a_2 + b_2, \dots, a_n + b_n)$$

اگر c اسکالر باشد cA و Ac بصورت برداری تعریف می شود که از ضرب A با c بدست می آید .

$$Ac = cA = (ca_1, ca_2, \dots, ca_n)$$

تعریف حاصلضرب ماتریسها : فرض کنید A ماتریس $m \times p$ و B ماتریس $p \times n$

$$A = (a_{ij}) \quad i = 1, \dots, m \quad \text{و} \quad j = 1, \dots, p$$

و

$$B = (b_{ij}) \quad i = 1, \dots, p \quad \text{و} \quad j = 1, \dots, n$$

باشد پس حاصلضرب AB (به ترتیب ذکر شده) بصورت ماتریس $m \times n$ ، $C = (c_{ij})$ تعریف می گردد که درایه ij آن بصورت حاصلجمع

$$c_{ij} = \sum_{k=1}^p a_{ik} b_{kj} \quad (1-5-1)$$

است .

توجه : حاصلضرب AB قابل تعریف نیست ، مگر آنکه تعداد ستونهای A برابر تعداد سطرهای B باشد.

قضیه ۱-۵-۱ قوانین شرکت پذیری و توزیع پذیری برای ضرب ماتریسها : بازای ماتریسهای A, B, C

(آ) اگر حاصلضربهای $A(BC)$ و $(AB)C$ معنی دار باشند آنگاه

$$A(BC) = (AB)C \quad \text{قانون شرکت پذیری}$$

(ب) فرض کنید A و B مساوی هستند . اگر AC و BC معنی دار باشند آنگاه

$$(A+B)C = AC + BC \quad \text{قانون توزیعی راست}$$

در صورتی که CA, CB معنی دار باشند ، آنگاه

$$C(A+B) = CA + CB \quad \text{قانون توزیعی چپ} \quad [5]$$

تعریف توانهای ماتریسی : اگر A ماتریس مربعی باشد توانهای صحیح به طریق استقرایی به شرح زیر تعریف می گردد

$$A^0 = I, \quad A^n = A A^{n-1} \quad \text{برای } n \geq 1$$

توانهای صحیح A با یکدیگر جابه جا می شوند . یعنی $A^n A^m = A^{n+m}$ و $A^n A^m = A^m A^n$ در حالت کلی چند جمله ای ماتریسی از ماتریس مربعی به این صورت نوشته می شود .

$$f(A) = \alpha_0 I + \alpha_1 A + \alpha_2 A^2 + \dots + \alpha_n A^n$$

که در آن α_i ها عدد هستند. به سادگی می توان نشان داد که چند جمله ای ماتریس مربع A تعویض پذیر می باشند . [۲]

$$f(A)g(A) = g(A)f(A) \quad \text{یعنی آنکه}$$

همچنین دو چند جمله ای از ماتریسهای مربعی A, B تعویض پذیرند اگر A با B تعویض پذیر باشد. [۲]
 چند جمله ای ماتریسی $f(A)$ را می توان همانند چند جمله ایهای اسکالر به عوامل مختلف تجزیه کرد. برای مثال چند جمله ای ماتریسی $f(A) = A^2 + \epsilon A + \gamma I$ را می توان به صورت زیر نوشت:

$$f(A) = (A + \gamma I)(A + I)$$

همانند حالت اسکالر که سری بی نهایت در متغیر اسکالر x به صورت زیر تعریف می گردد:

$$f(x) = \alpha_0 + \alpha_1 x + \alpha_2 x^2 + \dots = \sum_{i=0}^{\infty} \alpha_i x^i$$

سری بی نهایت بر حسب متغیر ماتریس A نیز بدین صورت تعریف می شود

$$f(A) = \alpha_0 I + \alpha_1 A + \alpha_2 A^2 + \dots = \sum_{i=0}^{\infty} \alpha_i A^i$$

۶-۱ معکوس ماتریس های مربعی

تعریف ماتریس غیر تکین (معکوس پذیر): فرض کنید $A = (a_{ij})$ ماتریس $n \times n$ است. اگر ماتریس $n \times n$ ، B موجود باشد به طوری $BA = I$ که I ماتریس همانی $n \times n$ است آنگاه A غیر تکین (معکوس پذیر) نامیده می شود و B معکوس چپ A نامیده می شود.

قضیه ۱-۶-۱

(آ) اگر ماتریس $n \times n$ ، A دارای معکوس چپ B باشد آنگاه B معکوس راست نیز است. $AB = I$ و تنها یک معکوس چپ وجود دارد.

(ب) اگر ماتریس $n \times n$ ، A دارای معکوس راست B باشد آنگاه B معکوس چپ نیز است. لذا A معکوس پذیر است. تعریف دترمینان یک ماتریس: دترمینان اسکالر a به عنوان یک ماتریس 1×1 را خود اسکالر a تعریف می کنیم و برای ماتریس $n \times n$ ، A دترمینان A را چنین تعریف می کنیم:

$$[۲] \quad \det A = \sum_{j=1}^n (-1)^{i+j} a_{ij} \det(A_{ij}) \quad (۱-۶-۱)$$

که در آن A_{ij} ماتریس از مرتبه $(n-1) \times (n-1)$ است که از حذف سطر i ام و ستون j ام ماتریس A حاصل می شود.

قضیه ۱-۶-۲ شرط لازم و کافی برای آنکه ماتریس مربعی A معکوس پذیر باشد این است که $\det A \neq 0$ [۵]

قضیه ۱-۶-۳ اگر A, B ماتریسهای مربعی هم بعد باشند آنگاه $\det(AB) = \det(A)\det(B)$ [۵]

۷-۱ دترمینان ماتریس بلوک قطری

تعریف: ماتریس مربعی C به صورت

$$C = \begin{bmatrix} A & 0 \\ 0 & B \end{bmatrix}$$

که در آن A, B ماتریسهای مربعی و 0 نمایشگر ماتریس صفر است را ماتریس بلوکی - قطری می نامند.

قضیه ۱-۷-۱ برای هر دو ماتریس مربعی A, B نتیجه زیر حاصل می شود. [۲]

$$\det \begin{bmatrix} A & 0 \\ 0 & B \end{bmatrix} = (\det A)(\det B) \quad (۱-۷-۱)$$

قضیه ۱-۷-۲ یک ماتریس وترانواده آن دارای دترمینانهای برابر هستند. [۵]

۸-۱ مقادیر ویژه و بردارهای ویژه یک ماتریس

اسکالر λ را مقدار ویژه ماتریس مربعی A گویند. هرگاه بردار غیر صفر $u \in C$ موجود باشد که $Au = \lambda u$ و بردار u را بردار ویژه ماتریس A وابسته به مقدار ویژه λ گویند.

λ مقدار ویژه ماتریس $A_{n \times n}$ است اگر و تنها اگر

$$P_A(\lambda) = \det(A - \lambda I) = 0 \quad (1-8-1)$$

که $P_A(\lambda)$ یک چند جمله ای از درجه n برحسب λ است که به چند جمله ای مشخصه ماتریس A معروف است و در حالت کلی

$$(-1)^n \det(A - \lambda I) = \lambda^n - (\text{trac} A)\lambda^{n-1} + \dots + (-1)^n \det A = 0 \quad (2-8-1)$$

می باشد. لذا اگر $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_n$ مقادیر ویژه A باشند.

$$\text{trac} A = \sum_{i=1}^n \lambda_i \quad (3-8-1)$$

$$\det A = \prod_{i=1}^n \lambda_i \quad (4-8-1)$$

واضح است که ماتریس $A_{n \times n}$ حداکثر n بردار ویژه دارد.

مجموعه همه بردارهای ویژه A را طیف ماتریس A گویند و با نماد $\sigma(A)$ نشان می دهند. بدیهی است که یک ماتریس معکوس پذیر نیست اگر و تنها اگر مقدار ویژه صفر داشته باشد.

اگر $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_n$ مقادیر ویژه دو به دو متمایز ماتریس A باشند و v_1, v_2, \dots, v_n بردارهای ویژه متناظر λ_i ها باشند.

آنگاه $\{v_i\}_{i=1}^n$ مستقل خطی خواهند بود. [۱]

شعاع طیفی: بزرگترین مقدار ویژه ماتریس A را از نظر قدر مطلق شعاع طیفی A گویند و آن را با نماد $\rho(A)$ نشان

می دهند. یعنی

$$\rho(A) = \max |\lambda_i|, \quad i = 1, 2, \dots, n \quad (5-8-1)$$

تعریف: دو ماتریس $A, B, n \times n$ متشابه نامیده می شوند اگر ماتریس معکوس پذیر C وجود داشته باشد به طوری که

$$B = C^{-1}AC \quad (6-8-1)$$

قضیه ۱-۸-۱: ماتریسهای متشابه دارای چند جمله ای مشخصه یکسانی هستند بنابراین دارای مقادیر ویژه یکسان هستند اثبات: اگر A, B متشابه باشند آنگاه ماتریس معکوس پذیر C موجود است به طوری که $B = C^{-1}AC$ بنابراین

$$\lambda I - B = \lambda I - C^{-1}AC = \lambda C^{-1}IC - C^{-1}AC = C^{-1}(\lambda I - A)C$$

رابطه فوق نشان می دهد که $\lambda I - B, \lambda I - A$ متشابه هستند. لذا دارای دترمینان یکسان هستند. [۵]

$$\det(\lambda I - B) = \det(\lambda I - A)$$

تعریف: گوئیم مقدار ویژه λ دارای تکرار جبری μ است هرگاه ریشه μ ام معادله مشخصه باشد.

تعریف: ماتریس $A = (a_{ij})_{n \times n}$ را هسنببرگ بالایی گویند هرگاه به ازای هر i که $i > j + 1$ داشته باشیم $a_{ij} = 0$.

و آن را هسنببرگ پایینی گویند هرگاه به ازای هر i که $j > i + 1$ داشته باشیم $a_{ij} = 0$.

تعریف پایه: فرض کنید V فضای برداری روی میدان F باشد. اگر $G = \{a_i\}$ مستقل خطی باشند. آنگاه G را پایه ای

برای $\text{span}\{G\}$ گویند. به عبارت دیگر پایه مجموعه مستقل خطی از بردارهای V است که فضای V را تولید کند.

تعریف بعد: تعداد بردارهای یک پایه را بعد فضای برداری گویند.